Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 70 **Rozeslána dne 13. září 1991** **Cena Kčs 4,50**

OBSAH:

359. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb.

360. Vyhláška federálního ministerstva spojů, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva spojů č. 73/1974 Sb., o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech

361. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o zdravotní způsobilosti žadatelů o přijetí pro výkon práce příslušníka celní správy a organizaci a výkonu zdravotnických služeb v celní správě

362. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o organizaci školního roku v základních školách, středních školách a speciálních školách

363. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky, kterou se provádí zákon o regresních náhradách

364. Vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky, ktorou sa zrušujú vyhlášky upravujúce poistné podmienky zmluvného poistenia

365. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Obchodní dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky

366. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spolkové republiky Německo o vysílání československých pracovníků z podniků se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice k zaměstnání na základě smluv o dílo

Redakční sdělení o opravě chyby

359

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 16. srpna 1991,

kterou se mění vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. a) zákoníku práce (úplné znění č. 167/1991 Sb.):

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací, ve znění vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 274/1991 Sb., se mění takto:

1. § 6 odst. 1 zní:

„(1) Rozpočtová organizace překročí stanovený směrný růst mezd nebo limit, jestliže mzdy, náhrady mzdy, ostatní odměny za práci a obdobná plnění[4]) zúčtované za hodnocené období k výplatě a částky refundované za hodnocené období k úhradě těchto plnění jiným organizacím (dále jen „skutečný objem mzdových prostředků“) snížené o mzdy, náhrady mzdy, ostatní odměny za práci a obdobná plnění, zúčtované za hodnocené období k výplatě z prostředků získaných další hospodářskou, obchodní a obdobnou činností,[5]) jsou vyšší než přípustný objem mzdových prostředků. Rozdíl je překročením mzdových prostředků (dále jen „překročení“).“.

2. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Fond odměn vytvořený podle odstavce 1 si rozpočtová organizace doplňuje o prostředky přijaté od jiných rozpočtových a příspěvkových organizací.“.

3. § 14 zní:

„§ 14

Směrný růst mezd pro rozpočtové a příspěvkové organizace ve třetím čtvrtletí roku 1991 činí 29 %.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Miller v. r.

360

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva spojů

ze dne 17. července 1991,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva spojů č. 73/1974 Sb., o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech

Federální ministerstvo spojů v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva spojů č. 73/1974 Sb., o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

Působnost

(1) Federální ministerstvo spojů stanoví základní technické parametry v České a Slovenské Federativní Republice vyráběných a dovážených systémů pro spo-

lečný příjem a rozvod televizních a rozhlasových signálů a přijímacích zařízení pro skupinový příjem signálů z družic[1]) (dále jen „společný rozvod").

(2) Z pověření federálního ministerstva spojů

a) Výzkumný ústav spojů kontroluje základní technické parametry v České a Slovenské Federativní Republice vyráběných a dovážených zařízení společných rozvodů,

b) Správa radiokomunikací Praha - Inspektorát radiokomunikací Praha v České republice a Správa radiokomunikací Bratislava - Inspektorát radiokomunikací Bratislava ve Slovenské republice jsou oprávněny kontrolovat dodržování technických norem, technických podmínek a závazných předpisů při projektování, výstavbě a provozu společných rozvodů a zařízení místních studií pro tvorbu vlastních programů připojených na společné rozvody, vydávají povolení ke zřízení televizních kabelových rozvodů a povolení k provozu televizních kabelových rozvodů a prošetřují stížnosti posluchačů a televizních diváků na špatnou funkci společných rozvodů po předchozí kontrole zařízení odborným podnikem.".

2. Poznámka 1) pod čarou zní:

"[1]) Systémy pro společný příjem a rozvod televizních a rozhlasových signálů se ve smyslu ČSN 36 7211-1. část rozumí společné televizní antény (STA) a televizní kabelové rozvody (TKR).".

3. Poznámka 2) pod čarou se vypouští.

4. Nadpis v § 2 zní: **„Státní inspekce telekomunikací při výrobě a dovozu zařízení".**

5. Dosavadní text v § 2 se označuje jako odstavec 1 a vypouští se závěr poslední věty „v případě, mají-li být tato zařízení vyráběna nebo dovážena ve větším množství.".

6. V § 2 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Pro výstavbu, rozšiřování a rekonstrukce společných rozvodů lze použít pouze typů zařízení (včetně antén, kabelů a případně systémů bezdrátové distribuce signálů), jejichž technické parametry zkontroloval Výzkumný ústav spojů podle § 19 odst. 2 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích (dále jen „zákon"). O kontrolu technických parametrů požádá výrobce nebo dovozce zařízení společných rozvodů. K žádosti připojí soubor technických parametrů v souladu s československými státními normami a na požádání vzorky zařízení a protokoly o měření parametrů. Výsledek kontroly Výzkumný ústav spojů sdělí žadateli a je-li vyhovující, oznámí typ přezkoušeného zařízení ve Věstníku spojů; kontrolu provádí za úhradu. Kontrola musí být ukončena do 60 dnů od podání žádosti a předložení potřebných vzorků. Od kontroly technických parametrů zařízení společného rozvodu může Výzkumný ústav spojů zčásti nebo zcela upustit v případě, že zařízení bylo již kontrolováno jinou správou spojů nebo jiným kompetentním orgánem.".

7. § 3 se vypouští.

8. Za § 2 se vkládají nové paragrafy 3a a 3b, které zní:

„§ 3a

Povolení ke zřízení a povolení k provozu televizních kabelových rozvodů

(1) Zřízení a provozování televizního kabelového rozvodu je možné jen na základě povolení vydaného podle § 4 odst. 1 zákona.

(2) O vydání povolení ke zřízení televizního kabelového rozvodu požádá investor akce Inspektorát radiokomunikací Praha nebo Inspektorát radiokomunikací Bratislava. V žádosti uvede tyto základní údaje:

a) název a adresu budoucího vlastníka kabelového rozvodu,

b) schéma plánovaného rozvodu,

c) typ navrhovaného zařízení (včetně kabelů),

d) údaje o umístění hlavní stanice a počtu účastníků,

e) seznam rozváděných programů s vyznačením signálů přijímaných z družic, převodů a plánované využití kanálů,

f) název a adresu dodavatelského (montážního) podniku pro výstavbu televizního kabelového rozvodu,

g) plánovaný termín uvedení televizního kabelového rozvodu do provozu.

Tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti investora podle stavebního zákona.[2])

(3) Spojení několika společných televizních antén do jednoho systému televizního kabelového rozvodu podléhá povolení podle této vyhlášky.

(4) Kabely televizních kabelových rozvodů, které budou vedeny ve spojových kabelovodech, mohou být projektovány pouze po předchozí písemné dohodě in-

[2]) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

vestora se správcem spojového kabelovodu. V případech, kdy dojde ke křížení či souběhu kabelů televizních kabelových rozvodů s podzemními sdělovacími kabely jednotné telekomunikační sítě, je investor televizního kabelového rozvodu povinen projednat pokládku kabelů s místně příslušnou organizací spojů, která bude vykonávat nad kabely televizních kabelových rozvodů státní inspekci telekomunikací.

(5) Inspektorát radiokomunikací může při vydání povolení podle odstavce 1 stanovit podmínky pro zřízení televizního kabelového rozvodu.

(6) Nejméně 15 dnů před termínem kolaudačního řízení požádá investor výstavby Inspektorát radiokomunikací o vydání povolení k provozu televizního kabelového rozvodu. Žádost nutno doložit protokoly o měření parametrů systému a dokumentací skutečného provedení televizního kabelového rozvodu. Vyhovuje-li televizní kabelový rozvod československým státním normám,[2a]) vydá povolení k jeho provozu za stanovenou úhradu. Povolení má platnost 10 let. Před uplynutím platnosti povolení může požádat vlastník televizního kabelového rozvodu o prodloužení jeho platnosti.

(7) Změny v hlavní stanici a v primární a sekundární síti televizního kabelového rozvodu podléhají povolení.

(8) Vlastníci televizních kabelových rozvodů, které byly uvedeny do provozu před účinností této vyhlášky, požádají Inspektorát radiokomunikací o vydání povolení k provozu televizního kabelového rozvodu do 30. června 1992.

§ 3b

Připojení přijímacího zařízení pro příjem signálů z družic na společný rozvod

Na společný rozvod je možno připojit pouze přijímací zařízení pro skupinový příjem signálů z družic, jehož kontrolu provedl Výzkumný ústav spojů podle § 2 a s připojením tohoto zařízení provozovatel (vlastník) rozvodu souhlasí. Připojené přijímací zařízení je součástí společného rozvodu.“.

9. V § 4 se v odstavcích 2, 3, 5, 6 a 7 slova „dodavatelské organizace“ a „montážní organizace“ nahrazují slovem „dodavatelé“.

10. V § 4 se vypouští v odstavci 7 čtvrtá věta a odstavec 8.

11. V § 5 se vypouští v odstavci 4 poslední věta a odstavec 5.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1991.

Ministr:
Ing. **Ehrenberger** v. r.

361

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 8. srpna 1991

o zdravotní způsobilosti žadatelů o přijetí pro výkon práce příslušníka celní správy a organizaci a výkonu zdravotnických služeb v celní správě

Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s ministerstvy zdravotnictví České republiky a Slovenské republiky podle ustanovení § 13 odst. 3 celního zákona č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 5/1991 Sb., stanoví:

§ 1

Posuzování zdravotní způsobilosti žadatelů o přijetí pro výkon práce příslušníka celní správy se řídí hledisky uvedenými v příloze této vyhlášky.

[2a]) ČSN 36 7211 atd.

§ 2

(1) K výkonu zdravotnických služeb v celní správě se zřizuje Zdravotnická služba jako organizační útvar Ústřední celní správy (dále jen „Zdravotnická služba").

(2) V čele Zdravotnické služby je ředitel, kterého jmenuje a odvolává generální ředitel Ústřední celní správy. Ředitel řídí výkon zdravotnických služeb v celní správě a jeho rozvoj a je za jeho výsledky odpovědný generálnímu řediteli Ústřední celní správy.

§ 3

Výkon zdravotnických služeb v celní správě, s přihlédnutím k specifickým podmínkám celní správy, odborně řídí v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy[1]) ministerstvo zdravotnictví České republiky a ministerstvo zdravotnictví Slovenské republiky.

§ 4

Náklady na výkon zdravotnických služeb v celní správě jsou součástí hospodaření Ústřední celní správy.

§ 5

(1) Zdravotnické služby v celní správě poskytují

a) Zdravotnická služba svými zdravotnickými zařízeními,

b) zdravotnická zařízení státní zdravotní správy.

(2) Závodní zdravotnické středisko v Bratislavě metodicky řídí výkon zdravotnických služeb v celní správě na území Slovenské republiky podle metodických pokynů ministerstva zdravotnictví Slovenské republiky.

§ 6

Zdravotničtí pracovníci Zdravotnické služby jsou odměňováni podle zvláštních předpisů upravujících odměňování příslušníků celní správy,[2]) pokud mají atestaci v zastávaném oboru.

§ 7

(1) Zdravotnická zařízení státní zdravotní správy poskytují zdravotnické služby příslušníkům a pracovníkům celní správy pokud není poskytování zdravotnických služeb zajištěno Zdravotnickou službou.

(2) Zdravotnická zařízení státní zdravotní správy poskytují, po předchozí dohodě, zdravotnické služby příslušníkům a pracovníkům celní správy především svými lékaři, kteří mají ve svém úvazku přímou péči o příslušníky a pracovníky celní správy. Tyto lékaře určuje s jejich souhlasem ředitel zdravotnického zařízení, příslušného podle sídla celnice, popřípadě celní odbočky, v dohodě s ředitelem celnice.

(3) Lékaři státní zdravotní správy, mající ve svém úvazku přímou péči o příslušníky a pracovníky celní správy, a pracovníci hygienické služby státní zdravotní správy poskytují zdravotnické služby ve vedlejším pracovním poměru[3]) nebo na základě dohody o pracovní činnosti.[4])

(4) Vztahy mezi Zdravotnickou službou a lékaři státní zdravotní správy, majícími ve svém úvazku přímou péči o příslušníky a pracovníky celní správy, jsou stanoveny zvláštní dohodou federálního ministerstva zahraničního obchodu s ministerstvem zdravotnictví České republiky a ministerstvem zdravotnictví Slovenské republiky.

§ 8

Zdravotnické služby poskytované příslušníkům a pracovníkům celní správy lékaři státní zdravotní správy, majícími ve svém úvazku přímou péči o příslušníky a pracovníky celní správy, zahrnují zejména:

a) léčebně preventivní péči všeobecného i stomatologického směru, včetně první pomoci při úrazech a náhlých onemocněních, posuzování zdravotní způsobilosti k práci při začlenění do práce, odborného výcviku i v průběhu služby a posuzování dočasné pracovní neschopnosti;

a ve spolupráci se zařízeními hygienické služby

[1]) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 290/1991 Sb., o platovém a hodnostním řádu příslušníků celní správy.

[3]) § 70 a násl. zákoníku práce.

[4]) § 237 a násl. zákoníku práce.

b) povinné preventivní prohlídky a rozbor jejich výsledků;
c) dispenzární péči, včetně sledování pracovního zařazení;
d) hodnocení pracovních podmínek z hledisek hygieny, fyziologie a psychologie práce, včetně zjišťování příčin nemocí z povolání, ve spolupráci s ředitelem celnice a odborovou organizací;
e) sledování pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz, včetně provádění rozborů s cílem sledovat vlivy pracovních podmínek, pracovního prostředí a pracovního procesu.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
v z. Ing. **Pancíř** v. r.
náměstek

Příloha k vyhlášce č. 361/1991 Sb.

SEZNAM NEMOCÍ VYLUČUJÍCÍCH PŘIJETÍ PRO VÝKON PRÁCE PŘÍSLUŠNÍKA CELNÍ SPRÁVY

I. Infekční a parazitální onemocnění

a) Vleklá onemocnění či následné stavy se závažnými poruchami funkce či anatomickými změnami postižených orgánů.
Všechny formy syphylis s pozitivní seroreakcí či s pozitivním nálezem na liquoru.
b) S lehkými trvalými poruchami funkce či anatomickými změnami postižených orgánů.
Klinicky zhojena infekční hepatitis a TBC, do 2 let po ukončení léčby, infekční mononukleoza do 1 roku.

II. Zhoubné novotvary (včetně zhoubných novotvarů mízní a krvetvorné tkáně)

a) Formy léčebně neovlivnitelné.
b) S dobrou odezvou na léčbu do 5 let od jejího ukončení.
c) Bez známek recidivy po 5 letech ukončení léčby.
Poznámka: neschopné k přijetí jsou také osoby s benignímy novotvary, které svou velikostí a umístěním omezují funkci vlastního nebo sousedních orgánů, nebo ji podstatně zhoršují.

III. Nemoci žláz s vnitřní sekrecí, výživy a přeměny látek a poruchy imunity

1. Nemoci žláz s vnitřní sekrecí.
   a) Závažné vleklé či recidivující formy s nedostatečnou odezvou na léčbu či provázené komplikacemi.
   b) Vleklé či recidivující formy trvale snižující fyzickou zdatnost.
2. Úplavice cukrová.
   a) Závažné, obtížně léčitelné formy či provázené závažnějšími komplikacemi.
   b) Ostatní formy nekomplikované, nebo provázené lehčími komplikacemi, vyžadující trvalou léčbu.
   c) Praeklinické, nebo zcela lehké formy nevyžadující přísný dietní režim (včetně renálního diabetu).
3. Poruchy výživy a přeměny látek a poruchy imunity (včetně obezity a dny).
   a) Těžké formy léčbou neovlivnitelné s trvale nevyhovující tělesnou zdatností, či provázené závažnější poruchou funkce, nebo anatomickými změnami orgánů.
   b) Formy provázené lehkou poruchou funkce nebo anatomickými změnami postižených orgánů, či trvale snižující fyzickou zdatnost nebo odolnost organismu.

IV. Nemoci krve a krvetvorných orgánů

Závažné formy trvale snižující fyzickou zdatnost či odolnost organismu, nebo provázené projevy krvácivosti.

V. Duševní poruchy

a) Všechny formy ústavně prokázaných psychóz.
Poruchy osobnosti trvale narušující společenskou adaptaci či soužití.
Všechny formy alkoholismu či toxikomanie.
Závažné vleklé či recidivující anxiózně depresivní neurozy s tendencí k suicidiu nebo sebepoškozování.

b) Ostatní často recidivující anxiozně depresivní neurozy vyžadující dlouhodobou léčbu.
Koktavost a jiné poruchy řeči či výslovnosti s těžko srozumitelnou mluvou.
Enurezis nocturna.

c) Nezávažné poruchy osobnosti narušující schopnost společenské adaptace a soužití.

VI. Nemoci nervové soustavy a smyslových orgánů

1. Zánětlivá dědičná a degenerativní onemocnění centrální soustavy.
   a) Vleklé formy či následné stavy se závažnou a trvalou poruchou funkce CNS (záchvaty křečí, poruchami vědomí, čití, rovnováhy či paretickými stavy).
   b) S trvalou lehkou poruchou funkce CNS.
   Epilepsie s řídkými záchvaty.

2. Migrena
   a) Těžké formy provázené nebo předcházené fokálními neurologickými příznaky.
   b) Často se opakující záchvaty bez fokální symptomatologie.

3. Nemoci vegetativní nervové soustavy.
   Těžké formy vzdorující léčbě trvale omezující fyzickou zdatnost.

4. Nemoci periferní nervové soustavy.
   a) Vleklé formy či následné stavy s trvalými závažnými poruchami funkce.
   b) S lehkými trvalými poruchami funkce.

5. Nemoci oka a očních adnex.
   a) Těžké vleklé, léčbě vzdorující formy s trvalou závažnou poruchou funkce.
   b) Vleklé stacionární formy částečně omezující funkci oka.

6. Poruchy refrakce a akomodace, poruchy vidění, slepota a slabozrakost.
   a) Těžké poruchy zraku, které nelze korigovat brýlemi.
   Diplopie při pohledu vpřed.
   Závažné poruchy zorného pole.
   b) Refrakční vady: myopie (krátkozrakost) nad – 5,0 D
   hypermetropie (dálekozrakost) nad + 3,0 D
   astigmatismus + – 3,0 D
   Je nutné, aby pacient neměl horší visus s korekcí než 5/10 (6/12) monokulárně na lepším oku, a to při kterékoliv refrakční vadě.
   Lehčí poruchy zorného pole.
   Diplopie při krajním pohledu do strany.

7. Nemoci středního ucha a bradavkového výběžku.
   a) Vleklý nebo často recidivující zánět středouší se závažnou trvalou či progredující poruchou sluchu.
   b) Vleklé záněty středouší s delšími klidovými intervaly či zhojené perforace bubínku, nebo následné stavy s lehkou poruchou sluchu.

8. Vertiginosní a jiné nemoci vestibulárního ústrojí.
   a) S trvalými či často se opakujícími poruchami rovnováhy.
   b) S občasnými poruchami rovnováhy.
9. Otoskleróza a poruchy sluchu.
   a) Oboustranná hluchota.
   Jednostranná hluchota se zachovalou slyšitelností na druhém uchu pro šepot alespoň na 2 m.
   b) Snížená ostrost sluchová oboustranně méně než na 5 m při hovorové řeči.
   Jednostranné snížení ostrosti sluchové při slyšitelnosti hovorové řeči minimálně na 5 m na jednom uchu při méně než 3 m na horším uchu.

VII. Nemoci oběhové soustavy

1. Akutní reumatická horečka.
   Následné stavy se závažnými a trvalými poruchami.
2. Vleklá onemocnění srdce (ICHS, kardiomyopatie, chlopenní vady, vrozené vady srdeční, cor pulmonale chron., vleklý zánět osrdečníku a srdeční nitroblány) komplikovaná
   a) – těžkou poruchou funkce myokardu
   – závažným typem arytmie či poruchy vedení
   – závažným postižením jiných orgánů či tromboembolickými příhodami
   – opakujícími se infarkty myokardu či jinými akutními koronárními příhodami, nebo instabilním typem angíny pectoris
   b) – lehkou poruchou funkce myokardu či jiných orgánů
   – stabilním typem anginy pectoris
   c) Hemodynamicky závažné formy chlopenních vad a vrozených vad srdečních.
3. Hypertenzní nemoc (i sekundární hypertenze).
   a) II. a III. stadia se závažnou poruchou funkce postižených orgánů.
   b) II. stadia s lehkou poruchou funkce postižených orgánů.
4. Cévní onemocnění mozku.
   a) Recidivující mozkové krvácení a následné stavy po mozkové příhodě s trvalými závažnými poruchami funkce CNS.
   b) Ostatní následné stavy.
5. Onemocnění periferních tepen, tepének a vlásečnic.
   a) Pokročilé či trvale progredující formy se závažnou poruchou funkce končetin či jiných orgánů, nebo provázené pokročilými trofickými změnami.
   Aneuryzma aorty a jiné výdutě.
   b) Vleklé formy provázené lehkou poruchou funkce končetin či jiných orgánů nebo iniciálními trofickými změnami.
6. Nemoc žil a mízní soustavy.
   a) Recidivující záněty či trombózy hlubokých žil a rozsáhlé varixy dolních končetin komplikované tromboembolickými příhodami nebo trvalou závažnou žilní insuficiencí či trofickými změnami
   b) Opakující se záněty povrchních žil končetin.
   Rozsáhlé varixy, varikokele.

VIII. Nemoci dýchací soustavy

1. Nemoci horních cest dýchacích.
   a) Vleklé či často recidivující záněty vedlejších dutin s hnisavou sekrecí.
   Vleklé záněty horních cest dýchacích s trvalým závažnějším postižením funkce (trvalým chrapotem zúžením hrtanu).

b) Vleklé či často recidivující záněty vedlejších dutin bez hnisavé sekrece léčbou dobře ovlivnitelné.
Vleklé atrofické záněty horních cest dýchacích.
Alergická rýma těžšího stupně.

2. Onemocnění průdušek, plic a pohrudnice.
a) Vleklá či často recidivující onemocnění s trvalou progresí, či s těžkou poruchou funkce dýchacího ústrojí, či jiných orgánů, nebo s častými záchvaty dušnosti.
b) Vleklé onemocnění bez poruchy či s lehkou poruchou funkce. Asthma bronchiale a vleklá asthmoidní bronchitis s ojedinělými záchvaty dušnosti.

IX. Nemoci trávicí soustavy

1. Závažné nemoci orgánů dutiny ústní znemožňující příjem potravy či narušující normální mluvu.
2. Nemoci jícnu.
Vleklá onemocnění jícnu s těžkou trvalou či progredující poruchou průchodnosti.
3. Vředová choroba a jiná onemocnění žaludku a dvanáctníku.
a) Vleklá, často recidivující choroba vředová žaludku a dvanáctníku.
b) Vleklá často recidivující vředová choroba žaludku nebo dvanáctníku, provázená trvalou závažnou poruchou funkce nebo těžšími anatomickými změnami.
c) Vleklá, zřídka recidivující vředová choroba či jiná onemocnění žaludku nebo dvanáctníku s lehkou poruchou funkce či nezávažnými anatomickými změnami.
Postresekční syndrom.

4. Vleklá onemocnění střevní.
a) Vleklá recidivující, či trvale progredující zánětlivá a jiná onemocnění střevní se závažnou poruchou funkce nebo anatomickými změnami.
b) Vleklá zánětlivá onemocnění střevní ve stadiu dlouhodobé remise či iniciální stadia těchto onemocnění.

5. Onemocnění slinivky břišní.
a) Vleklá či recidivující onemocnění slinivky břišní s trvalou závažnou poruchou funkce či s jinými komplikacemi.
b) S lehkou poruchou funkce.
Stav po akutní pankreatitidě.

6. Onemocnění žlučových cest.
a) Vleklé či recidivující záněty či obstrukce žlučových cest s postižením jater nebo slinivky břišní.
b) Cholecystitis chronica (kalkulozní a jiné těžké poruchy).

7. Onemocnění jater.
a) Jaterní cirhoza s těžkou poruchou funkce či provázená komplikacemi, chronická agresivní hepatitis s těžkou poruchou funkce či trvale progredující i při adekvátní léčbě.
b) Jaterní cirhoza s lehkou poruchou funkce.
Chronická aktivní hepatitis.
Těžká steatoza jater, závažné toxické poškození jater.
c) Chronická perzistující hepatitis.
Steatóza jater či toxické poškození jater s lehkou trvalou poruchou funkce.

X. Nemoci močové a pohlavní soustavy

1. Zánětlivá a jiná onemocnění ledvin.
a) Vleklá onemocnění ledvin se závažnou poruchou funkce.
b) S lehkou poruchou funkce či bez poruchy funkce, avšak s častým či trvalým patologickým nálezem v moči.

c) Latentní formy s normální funkcí a s občasným patologickým nálezem v moči (včetně proteinurie a hematurie nejasného původu).
(pozn. zcela zhojené infekční záněty ledvin s normální funkcí a bez patologického nálezu po minimálně tříletém sledování a zcela zhojené ostatní záněty ledvin po pětiletém sledování - schopen k přijetí).

2. Vleklá onemocnění močových cest a mužských pohlavních orgánů.

a) Vleklé či recidivující formy se závažnou poruchou funkce.

b) S lehkou poruchou funkce ledvin či močového ústrojí.

3. Onemocnění ženských pohlavních orgánů.
Vleklé či recidivující formy s poruchou funkce nebo se závažnými anatomickými změnami.

XI. Nemoci kůže a podkožního vaziva, stavy po popáleninách

Rozsáhlé vleklé či recidivující formy vzdorující léčbě postihující exponovaná místa (obličej a horní končetiny), nebo onemocnění vzbuzující odpor či vedoucí k závažnému postižení funkce.

XII. Nemoci svalové a kosterní soustavy a pojivové tkáně

a) Závažná vleklá nebo často recidivující zánětlivá degenerativní a jiná onemocnění s trvalou těžkou poruchou funkce pohybového aparátu či jiných orgánů, nebo vzbuzující odpor.

b) Vleklá zánětlivá degenerativní či jiná onemocnění pohybového aparátu s trvalou poruchou funkce.

XIII. Vrozené vady, poúrazové, pooperační a jiné následné stavy dle orgánového postižení a dle stupně poruchy funkce postižených orgánů

362

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 21. srpna 1991

o organizaci školního roku v základních školách, středních školách a speciálních školách

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví podle § 38 odst. 2 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů:

§ 1

Základní ustanovení

Vyhláška upravuje organizaci školního roku v základních školách, středních školách a speciálních školách (dále jen „školy").

§ 2

Období školního vyučování

(1) Období školního vyučování ve školním roce začíná 1. září a končí 30. června následujícího kalendářního roku; člení se na první pololetí a druhé pololetí.

(2) První pololetí začíná 1. září a končí 31. ledna následujícího kalendářního roku. Druhé pololetí začíná 1. února a končí 30. června.

(3) Připadne-li začátek prvního pololetí na pátek, začíná vyučování následující pondělí. Připadne-li konec druhého pololetí na pondělí, končí vyučování předcházející pátek.

(4) Ve středních odborných školách, středních odborných učilištích, odborných učilištích a učilištích, kde je v učebních plánech v měsících červenci a srpnu zařazena odborná (umělecká) praxe,[1]) končí vyučování ve druhém pololetí dříve před termínem stanoveným

[1]) § 22 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

podle odstavců 2 a 3 o počet vyučovacích dnů odpovídajících délce odborné (umělecké) praxe.

(5) V posledním vyučovacím dnu každého pololetí se předává žákům vysvědčení. V závěrečných ročnících středních škol a odborných učilišť se předává žákům vysvědčení v posledním vyučovacím dnu posledního týdne vyučování před zahájením maturitní zkoušky nebo závěrečné zkoušky nebo absolutoria.[2])

(6) Dojde-li v období školního vyučování k přesunu dnů pracovního klidu na jiné dny,[3]) vztahuje se tento přesun i na vyučovací dny.

(7) Na školách uvedených v § 1 se vyučuje v pětidenním vyučovacím týdnu.

§ 3

Období školních prázdnin

(1) Období školních prázdnin tvoří podzimní prázdniny, vánoční prázdniny, pololetní prázdniny, jarní prázdniny, velikonoční prázdniny a hlavní prázdniny.

(2) Podzimní prázdniny trvají dva dny a přičleňují se ke státnímu svátku 28. října; jejich počátek stanoví pro každý školní rok ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo").

(3) Vánoční prázdniny trvají od 23. prosince do 2. ledna následujícího kalendářního roku včetně. Připadne-li 23. prosinec na úterý, začínají prázdniny již předcházejícím pondělím. Jestliže 3. leden připadne na pátek, končí prázdniny tímto pátkem.

(4) Pololetní prázdniny trvají jeden den a připadají na nejbližší pracovní den po ukončení prvního pololetí. Ředitel školy může podle provozních podmínek školy přesunout tento den tak, aby navazoval na nejbližší sobotu a neděli.

(5) Jarní prázdniny trvají jeden týden a jejich termín stanoví nejpozději do konce května pro příští školní rok pro školy ve své územní působnosti školský úřad, a to v rozmezí od prvního úplného týdne února do posledního úplného týdne března. Jarní prázdniny se nestanoví v týdnu, na který připadnou velikonoční prázdniny.

(6) Velikonoční prázdniny připadají na čtvrtek a pátek, které předcházejí Pondělí velikonočnímu.

(7) Hlavní prázdniny trvají od skončení druhého pololetí školního vyučování do zahájení prvního pololetí v novém školním roce.

§ 4

(1) Ze závažných důvodů, zejména organizačních a technických, může ředitel školy vyhlásit pro žáky volné dny, a to v jednom školním roce nejvíce čtyři.

(2) Ředitel internátní speciální školy nebo internátní zvláštní školy nebo internátní pomocné školy zajistí provoz internátu o volných dnech vyhlášených podle odstavce 1.

§ 5

Ředitel školy zajistí v období školních prázdnin a ve volných dnech vyhlášených podle § 4 odstavce 1 podle místních podmínek provoz školní družiny, popřípadě školního klubu a projedná s vedoucím školní jídelny zajištění provozu školní jídelny.

§ 6

Ředitel školy může stanovit po projednání se zástupci rodičů nebo jiných zákonných zástupců žáků, po dohodě se zřizovatelem a se souhlasem ministerstva ze závažných důvodů odlišnou organizaci školního roku; ve středních zdravotnických školách se souhlasem ministerstva zdravotnictví.

§ 7

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky č. 47/1987 Sb., o organizaci školního roku v základních školách, středních školách a školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

§ 8

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. září 1991.

Ministr:
Vopěnka v. r.

---

[2]) Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČSR č. 119/1989 Sb., o ukončování studia ve středních školách a ukončování přípravy ve zvláštních odborných učilištích.

[3]) § 94 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů.

363

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České republiky

ze dne 16. srpna 1991,

kterou se provádí zákon o regresních náhradách

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 11 zákona č. 33/1965 Sb., o úhradě nákladů vznikajících státu z úrazů, nemocí z povolání a jiných poškození na zdraví (o regresních náhradách), v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem financí České republiky po projednání s Českomoravskou komorou České a Slovenské konfederace odborových svazů:

§ 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška upravuje podrobnosti při uplatňování regresních náhrad okresním ústavem národního zdraví, v hlavním městě Praze obvodním ústavem národního zdraví a v případě jejich zániku zdravotnickou organizací určenou okresním úřadem, v hlavním městě Praze obvodním úřadem (dále jen „zdravotnická organizace") a regresní komisí okresního úřadu. Dále upravuje výši regresních náhrad, možnost povolení splátek nebo jiné odložení splatnosti, snížení nebo prominutí regresních náhrad, použití výnosu a omezení rozsahu uplatňování regresní náhrady.

§ 2

Regresní komise

Přednosta okresního úřadu, v hlavním městě Praze obvodní rada, ustanovuje předsedu regresní komise, jeho zástupce a tajemníka z řad pracovníků okresního úřadu a další členy komise zpravidla z pracovníků působících v oboru zdravotnictví, sociálního zabezpečení, financí, bezpečnosti a hygieny práce. Regresní komise může jednat a rozhodovat jen, je-li přítomen předseda komise nebo jeho zástupce, tajemník a další tři členové komise; jeden z členů komise musí mít právnické vzdělání. Regresní komise rozhoduje většinou hlasů všech svých pěti členů.

§ 3

Odborní poradci

Regresní komise může ustanovit pro každý hlavní výrobní nebo pracovní obor zastoupený v jejím obvodě odborné poradce, kteří ze své práce nebo na základě jiné své odborné způsobilosti znají zařízení pracovišť a výrobní (pracovní) postupy tohoto oboru, jakož i příslušné předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Odborného poradce může přibrat regresní komise nebo zdravotnická organizace k projednávání, jde-li o regresní náhradu z oboru, pro který byl ustanoven. Při projednávání má odborný poradce hlas poradní.

Hlášení pro regresní účely

§ 4

(1) Organizace, v nichž došlo k poškození zdraví, jsou povinny hlásit zdravotnické organizaci každý úraz, o kterém se podle předpisů o registraci pracovních úrazů sepisuje záznam o úrazu.[1])

(2) Zdravotnická zařízení[2]) jsou povinna hlásit úrazy a nemoci z povolání i jiná poškození zdraví osob, jež přijala do léčení, pokud nemají bezpečně zjištěno, že případ byl již k regresním účelům ohlášen. Těžké, hromadné a smrtelné úrazy a nemoci z povolání hlásí všechny bez výjimky. Z ostatních úrazů hlásí jen ty úrazy, u nichž okolnosti nasvědčují, že byly někým zaviněny; ve stejném rozsahu hlásí i jiná poškození zdraví (např. akutní otravy chemickými škodlivinami, infekce).

§ 5

(1) Zdravotnická zařízení jsou povinna hlásit zdravotnické organizaci také údaje potřebné pro výpočet nákladů léčení, a to ihned po skončení léčení. Rovněž musí hlásit smrt poškozeného, i když nastala později, avšak v příčinné souvislosti s úrazem, nemocí z povolání nebo jiným poškozením zdraví (§ 4 odst. 2).

(2) Orgány a organizace provádějící výplatu dávek nemocenského pojištění, popřípadě zabezpečení v nemoci hlásí zdravotnické organizaci výši dávek nemocenského pojištění (zabezpečení v nemoci) vyplácených při úrazu, nemoci z povolání a jiných poškozeních zdraví, a to ihned po skončení výplaty.

---

[1]) Vyhláška ČÚBP č. 110/1975 Sb., o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení, ve znění vyhlášky č. 274/1990 Sb.

[2]) Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČR č. 242/1991 Sb., o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi.

(3) Okresní správy sociálního zabezpečení jsou povinny neprodleně zasílat zdravotnické organizaci svá pravomocná rozhodnutí, kterými byla vyslovena invalidita nebo částečná invalidita vzniklá z úrazu, nemoci z povolání nebo jiného poškození zdraví.

(4) Posudkoví lékaři sociálního zabezpečení okresní správy sociálního zabezpečení podávají na žádost zdravotnické organizace odborné vyjádření o invaliditě nebo částečné invaliditě osob, u kterých se tento stav pro účely sociálního zabezpečení nezjišťuje (§ 14 odst. 2). K žádosti o toto odborné vyjádření je třeba připojit potřebnou lékařskou dokumentaci.

(5) Orgány a organizace uvedené v odstavcích 2 až 4 jsou povinny hlásit zdravotnické organizaci ihned také každou změnu ohlášených skutečností.

§ 6

Evidence regresních věcí

(1) Zdravotnická organizace vede podle došlých hlášení a výsledků řízení evidenci regresních náhrad.

(2) Regresní komise vede evidenci o případech, které jí byly předloženy k rozhodnutí.

§ 7

Splatnost, snížení a prominutí regresní náhrady

(1) Přiznaná regresní náhrada musí být zaplacena do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, pokud jím nebyla vyslovena jiná splatnost náhrady.

(2) Dokud není o regresních náhradách pravomocně rozhodnuto, rozhodují orgány uvedené v § 1 také o snížení nebo prominutí regresní náhrady a na žádost občana též o povolení splátek nebo o jiném odložení splatnosti; činí tak při rozhodování o věci samé.

§ 8

Snížení regresní náhrady organizacím

(1) Organizaci se ukládá regresní náhrada v plné výši.

(2) Regresní náhradu lze organizaci snížit jen zcela výjimečně a jen na její žádost, jsou-li pro to zvláštní okolnosti hodné mimořádného zřetele.

(3) Pevnou částku regresní náhrady při částečné invaliditě a invaliditě nebo smrti lze snížit nejvýše o polovinu. Snížení je vyloučeno v případech, v nichž by mohla být uložena přirážka k regresní náhradě.[3])

(4) Za zvláštní okolnost hodnou mimořádného zřetele lze považovat buď krajně nepříznivé důsledky, které by mělo pro organizaci zaplacení plné regresní náhrady (např. z hromadného úrazu zvlášť velkého počtu osob) anebo prokázaně jinak příznivé výsledky péče organizace o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

§ 9

Snížení a prominutí regresní náhrady občanům

(1) Z důvodů zvláštního zřetele hodných lze občanovi regresní náhradu přiměřeně snížit nebo prominout. Vezme se přitom zřetel také na občanovy poměry, zejména na závažnost důsledků, jaké by mělo zaplacení regresní náhrady na výživu jeho, jakož i osob, vůči kterým má vyživovací povinnost, nebo osob, které s ním žijí ve společné domácnosti a jsou na něho odkázány výživou.

(2) Má-li občan povinnost k regresní náhradě, protože způsobil někomu poškození zdraví úmyslně nebo v opilosti nebo pod vlivem jiných návykových látek než alkohol, lze mu regresní náhradu snížit, popřípadě prominout jen zcela výjimečně. Prominutí i snížení je vyloučeno v případech, v nichž by mohla být občanu uložena přirážka k regresní náhradě.[3])

(3) Regresní náhradu lze občanovi snížit, popřípadě prominout i bez jeho žádosti.

§ 10

Náklady řízení

(1) Náklady řízení o regresních náhradách je povinen uhradit účastník, který byl uznán povinným k regresní náhradě. Jinak je nese okresní úřad, který také až do rozhodnutí o nich zálohuje hotové výlohy.

(2) Náklady řízení o regresních náhradách, včetně nákladů odvolacího řízení a řízení vykonávacího, se stanoví paušální částkou 4 % z přiznané regresní náhrady, nejméně však 40 Kčs.

(3) Zaplacených úhrad nákladů regresního řízení používá okresní úřad především k úhradě hotových výloh regresního řízení ve všech stupních.

§ 11

Pohledávky z regresních náhrad a jejich vymáhání

(1) Okresní úřad vykonává právo hospodaření k přiznaným nebo jen uznaným pohledávkám z regresních náhrad, o kterých rozhodla nebo by byla příslušná rozhodnout zdravotnická organizace. Toto právo hospodaření se však netýká pohledávek z regresních náhrad, které uplatňují orgány federálního ministerstva obrany, ministerstva spravedlnosti České republiky,

[3]) § 4 odst. 1 zákona č. 33/1965 Sb., o úhradě nákladů vznikajících státu z úrazů, nemocí z povolání a jiných poškození na zdraví (o regresních náhradách), ve znění zákona ČNR č. 266/1991 Sb.

federálního ministerstva vnitra nebo ministerstva vnitra České republiky.[4])

(2) Regresní náhrady se platí na účet okresního úřadu. Není-li plněna uznaná pohledávka, oznámí to okresní úřad neprodleně zdravotnické organizaci.[5])

§ 12

Použití výnosu regresních náhrad

(1) Výnosu regresních náhrad použije okresní úřad přímo pro zdravotnická zařízení v obvodu své působnosti.

(2) Okresní úřad může poskytnout příspěvek z výnosu též jiným organizacím na jejich žádost; při poskytnutí příspěvku určí vždy účel použití a lhůtu, v níž má být použití příspěvku vykázáno a vyúčtováno, popřípadě stanoví i jiné podmínky. Na poskytnutí příspěvku nemají tyto organizace právní nárok.

Výše regresních náhrad

§ 13

Sazba regresní náhrady za náklady léčebně preventivní péče se stanoví

a) za ústavní péči (včetně péče lázeňské) částkou 300 Kčs za každý den této péče bez zřetele k druhu zdravotnického zařízení, v němž byla tato péče poskytnuta;
b) za ambulantní péči částkou 30 Kčs za každý den pracovní neschopnosti (dny ústavní péče se odečítají), a poskytuje-li se tato péče bez souvislosti s pracovní neschopností, paušální částkou 150 Kčs za každé ošetření (ordinaci nebo návštěvu); v obou případech však nejméně částkou 300 Kčs.

§ 14

(1) Pevná částka regresní náhrady při invaliditě nebo smrti postiženého činí 200 000 Kčs, při částečné invaliditě 100 000 Kčs.

(2) Pevné částky podle odstavce 1 příslušejí i v případech, kdy poškození, popřípadě jejich pozůstalí nemají nárok podle předpisů o důchodovém zabezpečení anebo jim takové nároky nevznikly. Pokud se invalidita poškozených pro účely důchodového zabezpečení nezjišťuje, považuje se za invaliditu nebo částečnou invaliditu takový jejich dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý úrazem nebo jiným poškozením zdraví (§ 5 odst. 4), který by u osob v pracovním poměru odpovídal podmínkám invalidity nebo částečné invalidity podle předpisů o sociálním zabezpečení.

(3) Jestliže poškozený přestal být invalidním do jednoho roku po tom, co byl invalidním uznán, vrátí se povinnému občanu nebo organizaci to, co na pevnou částku regresní náhrady zaplatili, po odečtení skutečně vyplacených dávek důchodového zabezpečení. Tyto účinky nemá pouhá změna invalidity na částečnou invaliditu.

(4) Nárok na vrácení částky podle odstavce 3 zaniká, jestliže jej občan nebo organizace neuplatnili do 6 měsíců poté, co došlo ke změně rozhodnutí o invaliditě. O tomto nároku rozhodne zdravotnická organizace.

§ 15

Omezení uplatňování regresních náhrad

Regresní náhrada z poškození zdraví, které si vyžádalo jen ambulantní péči, a to s méně než třemi ošetřeními, se neuplatňuje.

Závěrečná ustanovení

§ 16

Zrušuje se vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 34/1965 Sb., kterou se provádí zákon o regresních náhradách, ve znění vyhlášek č. 86/1966 Sb., č. 38/1968 Sb. a č. 502/1990 Sb.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
MUDr. **Bojar** CSc. v. r.

[4]) § 12 zákona č. 33/1965 Sb., ve znění zákona ČNR č. 266/1991 Sb.

[5]) § 5a odst. 4 zákona č. 33/1965 Sb., ve znění zákona ČNR č. 266/1991 Sb.

364

VYHLÁŠKA

Ministerstva financií Slovenskej republiky

z 12. augusta 1991,

ktorou sa zrušujú vyhlášky upravujúce poistné podmienky zmluvného poistenia

Ministerstvo financií Slovenskej republiky podľa § 508 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov a podľa § 391 ods. 2 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb. v znení neskorších predpisov ustanovuje:

§ 1

Zrušujú sa

1. vyhláška Ministerstva financí č. 49/1964 Zb. o poistných podmienkach pre poistenie osôb v znení vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 56/1979 Zb.,
2. vyhláška Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 13/1983 Zb. o poistných podmienkach pre poistenie majetku,
3. vyhláška Ministerstva financií Slovenskej socialistickej republiky č. 14/1983 Zb. o poistných podmienkach pre poistenie zodpovednosti za škody,
4. s platnosťou pre územie Slovenskej republiky vyhláška Federálneho ministerstva financií č. 179/1982 Zb. o rozsahu a podmienkach zmluvného poistenia socialistických organizácií.

§ 2

Právne vzťahy zo zmluvných poistení, ktoré vznikli podľa predpisov uvedených v § 1 pred účinnosťou tejto vyhlášky, sa posudzujú podľa doterajších predpisov, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.

§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. novembrom 1991.

Minister:
Doc. Ing. **Dančo** CSc. v. r.

365

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. října 1990 byla v Praze podepsána Obchodní dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 18 dnem 1. ledna 1991.

Do textu dohody lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničních věcí a federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

366

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. dubna 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spolkové republiky Německo o vysílání československých pracovníků z podniků se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice k zaměstnání na základě smluv o dílo.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 odst. 1 dnem podpisu. Tímto dnem pozbyla platnosti Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spolkové republiky Německo o vysílání československých pracovníků z podniků se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice k zaměstnání na základě smluv o dílo ze dne 25. května 1990, oznámená č. 285/1990 Sb.

Do textu Dohody lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničních věcí a federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

ve vyhlášce ministerstva spravedlnosti Slovenské republiky č. 250/1991 Sb., o zřízení pobočky Krajského soudu v Bratislavě v Nitře, v českém i slovenském vydání

Úvodní věta má správně znít: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 3 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 597/1990 Zb. o sídlach a obvodoch okresných a krajských súdov Slovenskej republiky ustanovuje:“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.